

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 maja 2020 r., wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 grudnia 2019 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 sierpnia 2019 r., kasację wniósł obrońca skazanego M.K., w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 5 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zauważyć należy, że możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. łączyć należy z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego, prawomocnego orzeczenia. Przy decydowaniu o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotna jest ranga zarzutu kasacyjnego i wysoki stopień jego uprawdopodobnienia. Sąd wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć

przekonanie, że uwzględnienie kasacji i wywiedzionych w niej zarzutów jest realne. Dodatkowo zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Obrońca skazanego w tej sprawie owych wyjątkowych okoliczności nie przedstawił. Podstawą wstrzymania wykonania orzeczenia nie może być bowiem ani subiektywne przekonanie obrońcy skazanego o „niejednoznacznym materiale dowodowym oraz ocenie dowodów dokonanej z naruszeniem wskazanych kasacją norm prawa procesowego”, skoro zasadność podniesionych w kasacji zarzutów wskazujących na nieprawidłową kontrolę odwoławczą orzeczenia Sądu I instancji, już w świetle odpowiedzi prokuratora na kasację, nie jest wcale oczywista, ani rzekomo „wyjątkowo ciężkie skutki”, jakie może spowodować niezwłoczne wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jako że takowych – choćby przykładowo – nie wskazuje.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.